

CRÒNICA

A la segona plana
trobareu els noms de
l'Alcalde i tinent de
Alcalde

ANY I

GRANOLLERS, DIMARTS 4 MARÇ 1930

NÚM. 14

Banca Arnús

Successora d'Evarist Arnús

FUNDADA L'ANY 1846

Capital: 10.000.000 de Pessefes - Reserves: 6.621.752'31 de Pessefes

CASA MATRIU:

Passatge del Relotge, Telèfon 11537

CASA CENTRAL:

Plaça Catalunya, 23, Telèfon 16583

Sucursal de Granollers: P. Perpinyà, 19 - Telf. 48

BANCA

VALORS

CANVI

**PAGUEM ELS CUPONS F. C. CATALANS VENCIMENT 1.er
DE GENER I 15 DE FEBRER DE L'ANY 1929**

CUANDO VENGA A BARCELONA

no se le olvide hacernos una visita, que siempre será para V. provechosa. Podrá admirar nuestras exposiciones en los grandes escaparates y beneficiarse en crecido interés con las compras que haga.

Recuerde siempre nuestras secciones de

Laneria, sederia, Tejidos de algodón, Lenceria, Pañoleria, Relojeria, Bisuteria, Marroquineria, Perfumeria, Guantes, Paraguas, Loza y cristal, Confecciones, sastreria para señora, caballero y niño, Camiseria, Ropa blanca, Géneros de punto, Zapateria, Sombrereria, Articulos para viaje, Tapiceria, Mantas, Alfombras, Colchoneria, Ornamentos para el culto, Banderas, Estandartes, Bordados artísticos, Orfebreria, Imágenes, etc.

ALMACENES JORBA

PLAZA Y CALLE DE SANTA ANA (Junto a la plaza de Cataluña) : BARCELONA

La millor placa de Ciments i Amiants per a teulades

Agència amb dipòsit a Granollers

Despatx:

P. Torras Villá, 31

Magatzem:

Carrer Llíria, 23

Nomenament de l'Alcalde i Tinents d'alcalde de Granollers

ALCALDE:

Josep Lamarca Catarineu.

PRIMER TINENT:

Manuel Pagés Ramis

SEGON TINENT:

Antoni Cunillera Farnés

TERCER TINENT:

Jaume Serra i Daehs.

Per sort ací tots ens coneixem

(N. de la R.) *El Sr. Amadeo Barbany, corresponsal de «El Diluvio» a Granollers, ens ha enviat unes quartel·les, defensant-se d'un atac a la seva persona, fet des de les columnes de «La Gralla». Nosaltres que pels companys periodistes tenim totes les atencions, havem cregut un deure inserir aquestes ratlles del Sr. Barbany, escrites en sa defensa.*

Amb els articles que recentment varen publicar-se a «El Diluvio» de Barcelona, signats, uns per l'Amador Garrell i els altres per mi mateix, l'opinió pública pogué formar-se una idea exacta de qui és ell i qui soc jo.

En Garrell, acabà confessant que no era agé a la «menjadora» municipal, sens poder desmentir que cridava quant s'el deixava esbravar, i que de la seva actuació periodística en treia bons profits...

Finalment digué que no volia prendre's la molèstia de contestar-me una vegada més, en la conclusió de que ací tots ens coneixem.

Podria jo demostrar-li a l'Amador Garrell, que alguns n'hi ha a Granollers, que el coneixen tant, tant, que fins han arribat a la conclusió que de no haver-lo conegut hi haurien sortit guanyant.

Ja havem comprovat altres vegades que «La Gralla» és fàcilment objecte de la verinor innata en l'Amador Garrell. I el diumenge passat, després d'unes quantes setmanes de rumiar, de trencar-se la closca cercant amb que podria ofendre la meua persona, ens revela una vegada més els seus odis, la seva follia, ara contra mi. No trobant en la meua vida, matèria més apropiada a les seves baixes passions, no trobant per on atacar la meua honorabilitat, sedent d'ensorrar-me al seu baix nivell polític i social, em diu «cul d'ollat»

Em fa l'honor de *reprissar* el paragraf publicat ja el diumenge anterior a «La Gralla» on em diu ex regidor de la Dictadura, ex somatenista i ex soci de la U. P.

Amb aquests mots s'enclou tot el dolent que jo soc; amb aquestes manifestacions, en part falces, ha tingut que concentrar-se tota la seva ràbia i els desitjos de posar en evidència el meu bon nom.

Coneguda, doncs, la follia de l'Amador Garrell, vista la passivitat i el despreu que l'opinió ha donat a aquests esclats de ràbia que no han suggerit tant sols tel més petit comentari dels companys, no hauria de molestar-me la seva *mossegada en os*. I més que enuig, va fer-me sentir aquella compassió que inspira l'home vençut.

Fa tant poc temps que el vareig donar a conèixer desde «El Diluvio», als pocs que no s'el sabien de memòria; fa tant poc temps que els seus amics varen demanar-me que afluixés una mica...

Francaament, vaig creure oportú no «cebar-me» amb la vida d'un ser desacreditat, d'un home que predica en desert, d'un home que a mi em fa l'efecte del burinot que fins clavat amb una agulla sorolleja inútilment per a llibertar-se.

Perquè dir que l'Amador Garrell no forma part de la U. P. si tots sabem que ja n'és soci en Pepet Garrell. Ingeniós sistema de ésser-ne l'un si i l'altre no, per a quedar bé amb els de dalt i amb els de baix sempre en profit de la botiga.

Ja vareig dir com l'influència periodística de «La Gralla» facilità la reconstrucció de la casa de l'impremta Garrell. Amb tot tinc l'impressió de que l'Amador, cec per la seva passió i amb ganes de quedar bé amb el grup contrari dels d'en Pepet, demanarà una revisió als actes de l'Ajuntament anterior, que podria iniciar-se amb la revisió de l'expedient de les obres de referència.

Se m'acusa d'haver sigut conseller en època de la Dictadura, però l'Amador no obstant i les seves recerques no ha pogut esmentar res, ni poc ni molt, que significés una claudicació de la meua actuació política de sempre. Tinc la convicció que el meu pas pel Consistori evità mals pitjors a la política granollerina i en el moment just en que em cregué impotent per mantenir la preferència del meu programa, vareig deixar el càrrec amb el que sempre hi predominà el sentit esquerrà de tota la meua vida política i de «El Diluvio» de Barcelona, de quin diari *encara* en soc corresponsal, a pesar de lo molt que això contraria a l'Amador Garrell. Després de tot a l'ésser jo conseller en aital època, no vareig fer res més que prendre patró d'en Pepet Garrell, germà de l'Amador, i com ell federal de tota la vida i soci fundador del Centre Republicà.

Amb la sola diferència de que mentres en Pepet Garrell conseller de R. O., va servir a la Dictadura fins que la mateixa el va treure del Consistori, i jo, en canvi, com he dit avans, vareig abandonar voluntàriament el meu lloc.

I no pot dubtar-se del meu liberalisme, si es recorda que soc jo qui proposà a l'Ajuntament que es dongués el nom del conseqüent liberal n'Agustí Vifamata, al carrer que feia set anys devia col·locar-s'hi el d'Esteve Garrell, i que per motius que l'Amador, qui és més viu que jo, deu sapiguer-se, no es trobà mai l'hora oportuna per posar-hi la placa.

De haver-me contat entre els entusiastes de la Dictadura indubtablement hauria proposat per aital carrer el nom d'alguns dels seus prohoms.

Per acumular *càrrecs* no ha dubtat en mentir dient-me ex soci de la Unió Patriòtica. Sàpiga l'Amador Garrell, que jo l'Amadeu Barbany no he estat mai de la U. P. si ser-ne vol dir firmar una proposta i pagar la cuota cada mes. No haig pas de creure que l'Amador firmés per mi i menys que em pagués la cuota.

En lo referent a la meua gestió administrativa al consistori a pesar de que l'Amador Garrell no ha pogut ni podrà mai combatir-la, no crec necessari donar-li la més petita explicació. Per parlar d'aquests assumptes vui fer-ho amb persona que la seva solvència moral em satisfaci.

Faig punt per avui; no sens abans dir als amics de l'Amador, als que puc oferir una vella llibreta de la segona meitat del segle passat, on s'hi troben interessants apunts per el capítol XIV de l'obra que prepara, que ja s'hauran pogut convencer que no soc jo qui va a la caça de l'home ni el pinxo del periodisme.

No soc res més que un home honrat que m'agrada complir i quedar bé amb tothom inclús donant compliment a l'adversari com en el cas present.

Amadeo BARBANY

La dolça molinereta

Al peu mateix d'una frondosa alberada s'hi aixecava tot joliu el molí de Prat Bell. Tota la gent d'aquella vall portava el blat a moldre en el dit molí en el qual, ultra fer-los bona farina, s'arruixaven de l'encís que llençaven els ulls blaus de la filla d'aquella casa: la dolça molinereta.

Era aquesta una d'aquestes noies colrades un xic pel sol; la seva faç, apar que tingués el color d'aquell blat novell que portaven a moldre... era tota endreçada i polida, ella era la que tenia cura de tot el bestiar del molí, la que peixava els pollets quan neixien, a casa seva sempre s'hi veien les coses a son lloc; tots els finestrals eren tapissats de torretes de flors, que embriagaven al vianant que passava pel camí del molí, i un cop esolatades, la molinereta les agafava, i fent-se'n bonics ramells, tota tremolosa, els anava a ofrenar a Sant Galdric, que el tenien a l'entrada en una capelleta.

Molts hereus i rics propietaris havien fet l'alleta a la Fineta—que així es deia la molinera—però ella era molt jove per pensar en coses tan serioses. Amb tot, si hagut de donar un pas, més s'huria estimat en Baldiró, el mosso de càn Guiner, que no pas aquells hereus seriosos i en-

NOTICIARI

carcarats per les pretensions, cansats de voltar fires i mercats, que tan la roudaven.

Cada dia, al caient de la tarda, la Fineta, tota endreçada, amb el seu devantal de teixit i les espadnyes blanques com ala de colom, agafa va un cistell i el "magalló" i se n'anava a fer herba pels seus conillets.

Una tarda, mentre estava atrafegada collint escorretjoles i camabruses, va oir un plany que venia de baix el torrent, la Fineta es va esfereir tota, però, portada pel seu bon cor, va córrer fins allí on venien aquelles queixes... i al peu d'un roure va veure un espectacle que la va fer esfereir: entre mig d'un bassal de sang hi havia un cavall amb la testa esberlada, i un aguerrit jovencell, de cabellera rossa, perduts els sentits... La Fineta va córrer al molí a cridar al seu pare: de seguida van venir homes, la seva mare portava aiguarent d'herbes, ungüent de Sant Antoni i un xic d'herbes remeieres que havia comprat a una pastora. El ferit va ésser posat a sobre d'un matalàs, i amb una escala de fusta va ésser portat al molí de Prat Bell. Aviat va venir el metge, el qual va diagnosticar que el ferit no oferia gravetat, però si que es tenia de peixar bé per haver perduda molta sang de la ferida que tenia a la cama, després portava tot el cos magulat...

Pel molí hi va passar tota la gent del poble, sense que ningú conegués l'aguerrit cavaller; però cada u feia el seu comentari. La Fineta, tota esporuguida, havia de contar a cada dona que venia com l'havia sentit, si l'havia vist mai, si primer no havia oït el trotar d'un cavall...

—Perquè, saps, Fineta—li deia una dona—es conten fets que grans senyors s'agraden de gent del nostre braç i tu com que ets tan vistosa...

Fins al cap d'uns dies el ferit no va tenir notícia del que li passava: un capvespre, mentre la mare de la Fineta anava repassant la roba de la bugada, prop de l'espona del llit del ferit, en el moment que la petita molinereta se li atansava per donar-li una taça de brou, el jove cavaller va semblar com si anés recordant... Obrint més els ulls va mirar la cambra, per tot... i amb veu apagada va preguntar:—On sóc?

—Al molí de Prat Bell, senyor. Teniu, preneu aquest brou, que us referà.

—Prat Bell? Si queestic lluny.

—No sou d'aquests vorals, senyor?—va preguntar-li la mare de la Fineta.

—No de molt lluny, per cert... Escolteu, bona dona, i el meu cavall es va morir?

—Quan us van recollir a vós, la bèstia jeia a prop vostre, amb la testa sagnant, per no aixecar-se més...

—Va ésser una cursa folla, ell ho haurà pagat... Com cada matí, vaig sortir del castell per embrigar-me una mica de les galanies de la natura i per veure si caçava quelcom. Aquell matí vaig voler arribar fins el cim de Mont-toixó per si algun isard es posava a tret. A sobre del Brillant, que era el meu cavall favorit, m'estava passejant, quan, de sobte, sento una remor per les estepes i romers, apunto l'arma, i surt un isard rabent i botent com un esperitat.—Bona peça —vaig pensar. Apunto l'arma, li vaig tirar cinc trets... i cap va ésser certer. La bestia corria enfollonida muntanya avall... Jo, temerós de perdre tan bona caça, vaig esperonar el cavall i va començar una cursa aferrissada. L'isard botent cingles, afraus, i el meu Brillant darrera... Tot d'un plegat el vaig perdre de vista... vaig voler aturar el cavall... però aquest, amb els narius oberts, la boca plena de brome-

CRÒNICA

DIARI CATALÀ D'AVISOS, NOTÍCIES I ANUNCIS

Redacció, Administració i Impremta

GRAFICS JOSEPH :: TELÈFON 101

Preus de subscripció:

Granollers, al mes. 2'00 ptes.

Fòra de Granollers, trimestre. 7'50 "

Ahir al vespre a Barcelona, la policia va recollir el número de "La Rambla", que havia sortit sense haver passat per la censura una informació sobre els successos de Vich. A més a més, el governador li ha imposat una multa de 1.000 pessetes.

S'anuncia a Igualada, per al dia 15 d'aquest mes, la sortida d'un periòdic polític diari, que es titularà "El Dia de Igualada".

CONFITERIA CUNILLERA

— CHAMPSORS —

EL MILLOR ELOGI ES PROBAR-LO

Aquesta tarda al Casino, tindrà lloc el tradicional Ball de Donzelles, on son obsequiats amb dolços i joguines, la mainada que hi assisteix.

ES VEN

CARBONERIA I CASA en aquesta ciutat.

Raó carrer Corro, 137.

Els balls celebrats anit a La Unió Lliberal i a La Alhambra, foren dos èxits de públic. Les sales vessaren de gent, la multitud s'espnyia per a poguer veure l'entrada de les comparses que foren numeroses.

En la propera edició donarem compte dels premis concedits.

ra i la crinera a grat del vent, anava corrent... corrent, sense que el pogués aturar. A l'últim les forces em van mancar, i dient una oració vaig deixar les rendes, i que la bèstia anés allí on volgués. De sobte, vaig sentir un cop terrible com si m'haguessin pegat un cop de massa... i no sé res més, encara que ho endevino... però veig queestic ben peixat,

—Fem el que podem, senyor; la meva filla us va trobar dins del torrent del prat de baix.

—Així et dec la vida a tu, he, bona minyona?

—No, a mi no. Com que cada dia hi vaig a cercar herbes per aquells indrets...—I en dir això, estava tota roja, i tremolant com un pollet enfredorit.

Van anar passant els dies, i el ferit anava millorant; ara ja es podia llevar, i encara que un xic coixejan, ja podia eixir a prendre el sol,

La subscripció per a l'altar de Santa Llúcia, suma 2427 pessetes.

Demà, a les 9, a l'Església de Sant Esteve tindrà lloc la benedicció de la Cendra i tot seguit Ofici propi de la diada.

Ha estat nomenat Alcalde de Rubí, l'ex-diputat a Corts per aquest districte D. Bonaventura M.ª Plaja.

AUTOS-TAXI

El millor servei des de 40 céntims el quilòmetre

La casa més antiga i acreditada.

Marian Puig

Plaça Angel Guimerà, 8 :: Telèfon 26

PINTURA RESTONIN TITAN

La millor pintura domèstica. De venda en les principals Drogueries

Durant la Quaresma hi haurà temporada teatral a L'Alhambra, per la Joventut Alhambrina, al Centre Catòlic, per Joventut Artística; a l'Orfeó Granollerí, per l'Esbart Artístic; la companyia d'en Lluelles, segurament donarà alguna representació de Teatre Selecte; al Cafè Harmonia, extraordinàries vetllades familiars de comèdies catalanes i varietats; a la Unió Lliberal, sembla hi actuarà una companyia d'opereta; al Majestic, s'hi donaran sessions de cinema sonor, a quin fi s'instalen nous aparells, que hi restaran definitivament; al Mundial, sembla que alternaran les projeccions cinematogràfiques, amb varietès. Al Casino, es projectaran escollides pel·lícules. Es diu si el Principal Cine, serà overt de nou.

L'afeitar-se amb

"FULLA PARIS"

és una carícia.

però el jove cavaller, que no era altre que el fill del Baró de Bruc, com més es guaria de la cama, més s'emmalaltia del cor... com més anava més s'agradava de la dolça molinereta, la veia tan humil, tan franca, que un dia, mentre ella estava peixant una llocada vella, s'hi va apropar, i li va dir:

—Te'ls estimes força aquests pollets, Fineta?

—Si, senyor, si.

—I no et plauria deixar de fer aquesta vida i viure en un palau tota rodejada de luxes? T'agradaria; Fineta, ésser la meva esposa? Vindries amb mi en un castell... aniries amb uns vestits bonics... tindries dames que et serviren... joiells que t'engalanarien...

† Ventura MASSIP

(Continuarà)

AQUEST NUMERO HA PASSAT PER LA
CENSURA GOVERNATIVA

Parts i malalties de la dona :: Diatèrmia

DIES DE VISITA:
Dimecres, de 6 a 8 de la tarda
Dijous, de 9 a 11 del matí
Diumenges, de 9 a 11 del matí

M. Garriga Roca

:: Professor Ajudant de la Facultat de Medicina de Barcelona ::

Metge per oposició de la
Secció d'Obstretècia i de Ginecologia de l'Hospital Clínic

Carrer d'en Prim, núm. 14

Granollers

POMPAS FUNEBRES
"LA VICTORIA", S. A.

Calle Barcelona, 30 GRANOLLERS Teléfono 267

Se encarga esta empresa de toda clase de servicios funerarios, ajustándose a las disposiciones reguladas por la Ley de Sanidad :: Autos coches-fúnebre Hispano para traslados de restos mortales

Esta empresa garantiza al público que todos los servicios que se le encarguen serán realizados a precios más reducidos que los de cualquiera otra funeraria

Prontitud y esmero

Servicio permanente

CAMIONS TERRADES

Transports
entre Barcelona, Granollers i Cardedeu

gurt 1 camió de Barcelona a les 13 i altre a les 18, diàriament

ENCARRECS A BARCELONA:

Tantarantana, 23, Telf. 19913 - Rec, 18
Telf. 10302 - Ludovico Pio 5, Telf. 13483

A GRANOLLERS:

Casa Joan Pous, Plaça Àngel Guimerà
Casa Esteve Calzada, Calle de Prim, 41

A CARDEDEU:

Carrer d'Alfons XIII, núm. 52

Rapideç-Economia-Solvència

CIRURGIA URINARIA (ronyó, bufeta, prostata, etc.)

DR. YMBERT

URÓLEG

GRANOLLERS de l'Hospital de la Santa Creu de BARCELONA
STA. ESPERANÇA 12 Barcelona i del Dispensari Municipal GRAVINA, 8
Dijous, matí. de Vies Urinàries de Barcelona de 2 a 4.

Gràcies JOSEPH : Telèfon 101

CANONGES de Granollers

Aquest exquisit postre es ven al
BAR EUROPA

Autos-Taxi

El millor servei des de 40 cèntims el quilòmetre

Enterros, Batejos i Noces a Preus de taxi

GARATGE BAULENAS

PRIM, 174

GRANOLLERS

Telèfon 231

"PARLIOPON"

ORTOFÒNIC

Es l'aparell portàtil més perfecte. El que s'imposa per sa modelació amb la música. El més elegant i econòmic. Demostracions i venda a la

FOTOGRAFIA BOSEH: Sant Roc, 2

Stok de plaques. Venda de màquines «Kodak» i accessoris per a fotografia.

ANTIGA «CASA PEDRO»

CAMIÓ per a tota mena de Transports :: :: ::

AUTOS DE LLOGUER

des de 40 cèntims el quilòmetre :: Enterros, Ba-

tejos i Noces a PREUS DE TAXI — —

SERVEI PERMANENT :: GARATGE OVERT TOTA LA NIT

Pl i Margall, 38 GRANOLLERS Tel. 259

Guano Vallesá

ADOBS QUIMICS (Primeres matèries)

Superfosfats minerals i orgànics : Sulfat amoníac : Nitrat de sosa : Sals potàsses, &c.

Lluís Sorra Guardia

Ricoma, 78-81 GRANOLLERS Telèfon 145

Sucursal: Les Frauqueses